

Nekrológ

Nem szeretem a váratlan telefonhívásokat. 2022 szeptemberében jelzett a mobilom és a kijelzőn dr. Scheuer Gyula neve jelent meg. Akkor már hosszú évek óta nem találkoztunk, így meglepett a hívás. A már jól ismert, kissé rekedt hangot hallottam: „Szervusz Sanyikám”, amit aztán fél percnyi nagyon erős köhögés követett. Azt hittem véletlenül hívott fel, esetleg rosszul van. Megijedtem. Kiderült, hogy azért keresett, mert találkozni szeretne velem. Egy órán belül nála voltam. A szokásos huncut mosollyal fogadott és szinte egyből azt kérdezte: „Na, és vitted valamire Sanyikám?”. Hát, az attól függ – mondtam halkán, félig magamnak. Sokat fogyott, de a szeme ugyanolyan lelkesedéssel csillogott, mint 17 éve, amikor megismertem, vagy amikor terepen voltunk és meglátta „a Mészkövet”. Mert neki az édesvízi mészkő, a travertínó volt „a Mészkö”, csak így egyszerűen. Közös terepbejárásaink során – legyen az egy árok szélén fekvő kődarab – számtalanszor kiáltott fel, hogy „Ott a Mészkö!”, mintha valami csodát látott volna. Ezt követően rendszerint számos fotót készített a kőzetről.

Utolsó találkozásunk alkalmával fényképeket mutatott az utazásairól. Cikkeket, könyveket, fotókat adott nekem és a cikkterveiről beszélt. 91 évesen egyszerre 3 új anyag megírása is foglalkoztatta. Tele volt tervekkel! Szobájának polcain saját kiadású, színes fotókkal gazdagon illusztrált könyvei sorakoztak, amelyeket a 2000-es években szinte évente adott ki és ezek a könyvek egytől-egyig az én irodámban is ott vannak a polcon, mivel mind-egyikből kaptam egy példányt. 61 országban járt. „Fáradtságot és az anyagiakat sem kímélve” körbe utazta a Földet. Látta a Yellowstone Nemzeti Park gejzirjeit, Pamukkale lenyűgöző tataráta képződményeit, Észak- és Dél-Amerika, Afrika, Ázsia, Ausztrália, Új-Zéland travertínóit, gejzirjeit, hidrotermáit. Mindent. Gyönyörködött a képződmények szépségében, változatosságában. Gyűjtötte a Mészkövet és ahol alkalma nyílt rá, ott a karszt- és termálvizet is, aminek főként a nyomelem-összetétele foglalkoztatta az utóbbi években. Ha nem tudott eljutni valahova, akkor megkért valakit, hogy hozzon neki kőzet és vízmintát. Voltam én is ilyen postás. Hoztam neki travertínó és vízmintákat Toscanából. Utoljára 2023 áprilisában keresett azzal, hogy írt egy cikket és szeretne adni belőle egy példányt. Kért, hogy mindenképp menjek el hozzá, ha lesz egy kis időm. Épp egy lengyel konferenciára készültem így nem jutottam el hozzá. Aztán jött a nyár és ugyan hétről hétre beírtam a naptáramba, hogy felkeresem, végül erre már nem kerülhetett sor.

Dr. Scheuer Gyula

Budapest, 1931. szeptember 26. – 2023. szeptember 22.

Ugrás az időben, visszafelé. Még nem ismerhettem akkor, amikor 1955-ben okleveles geológusként végzett az Eötvös Loránd Tudományegyetemen, ahol 1964-ben egyetemi doktori címet szerzett a Budapesti hévizek földtana című értekezésével. 1984-ben a földrajzi tudományok kandidátusa lett a Gerecse és a Budai-hegység édesvízi mészkövei c. tanulmányával. 1955-ben a Földmérő és Talajvizsgáló Vállalat (FTV) Mérnökgeológiai Irodáján kezdte meg szakmai tevékenységét. 1962-1966 között irányító tervező, majd szakosztály-, 1973-tól az Építésföldtani- és építéshidrológiai Osztály vezetője, 1984-től irodavezető-helyettes, szakági főgeológus volt. 1992-ben vonult nyugdíjba. Ezt követően 1994-1996 között a Geodéziai, Geotechnikai és Környezetvédelmi Zrt. szakértője, majd 2015-ig a Víz-Föld-Védelem Bt. ügyvezetője volt, ahol hidrogéológiai és környezetvédelmi szakértői tevékenységet folytatott.

Több évtizedes pályafutása során számos szakmai elismerésben részesült. A Magyarhoni Földtani Társulat Mérnökgeológiai Szakosztályának vezetőségi tagja, 1979-1992 között a Mérnökgeológiai Szemle szerkesztője volt. A Magyar Hidrológiai Társaság munkájában 1955 óta vett részt a Budapesti, majd a Közép-Duna-völgyi Területi Szervezetben. A Hidrogéológiai Szakosztály vezetőségének több cikluson át volt tagja, 1998-tól titkára, 2004-től 2010-ig elnöke, 2011-2016 között a Vízügyi Történelmi Bizottság tagja. Társasági kitüntetései: Zsigmondy Vilmos emléklap (1971), Schafarzik Ferenc emlékérem (1980), Vitális Sándor szakirodalmi díj (2005, 2013), Tiszteleti tag (2006). A Vízügyi Főigazgatóságtól a Vízügy Kiváló Dolgozója (1967) elismerésben részesült. A Központi Földhivattól a Földtani Kutatás Kiváló Dolgozója (1975); az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztériumtól az Építőipar Kiváló Dolgozója (1986) kitüntetést kapta.

Hosszú és sikeres szakmai pályafutása alatt végig azzal foglalkozhatott, amit a leginkább szeretett és ebben a családjá is támogatta. Igazi szenvedéllyel járta a világot, mindenhol a mészkövet kereste. Elhivatottsága, szakmai felkészültsége, kutatói kíváncsisága és a geológia-hidrogéológia szakma iránti alázatossága példaértékű volt. Munkatársai mindig elismeréssel és szeretettel tekintettek fel rá. Magyarország földtani és hidrológiai adottságairól példanélküli ismeretekkel rendelkezett. Emlékét és munkásságát több mint 10 könyv, könyvfejezet és mintegy 450 (részben társszerzőkkel és idegen nyelven is megjelent) folyóirat cikk, jelentés, tanulmány őrzi. Több mint 500 szakvéleményt készített, vagy közreműködött és irányított. Nagyon sok mindent köszönhetek neki. Megtiszteltetés és egyben fájdalmas feladat volt, hogy ezt a megemlékezést megírhattam róla.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Kele Sándor
HUN-REN CSFK,
Földtani és Geokémiai Intézet